

Walliské Alpy 2003

Hlavní akcí loňského roku v našem oddíle Vysokohorské turistiky KČT - SK Přerov byl zájezd do Walliských Alp. Toto pohoří se nachází v jižním Švýcarsku a je zde největší koncentrace čtyřtisícových vrcholů z celých Alp. Nejvyšší hora v oblasti je Doufornspitze (4634 m) v masivu Monte Rosa. Ovšem nejznámější je Matterhorn (4477 m) – symbol Alp a nejkrásnější hora Evropy. Cílem naší výpravy bylo vylézt na některou čtyřtisícovku, nováčky naučit pohyb po ledovci a ti nejzdatnější v případě dobrých podmínek se měli pokusit o výstup na Matterhorn. Dva z naší výpravy (Mira Doležal a Jiří Balcárek ml.) vylezli na Matterhorn již v roce 1991.

1) Sobota - 16.8.

V 7.00 hodin ráno vyráží dvě plně naložená auta (mikrobus – 8 lidí, Škoda Octavia – 4 lidi) směr Švýcarsko. Za krásného počasí jedeme přes Brno, Humpolec, Písek do Volyně. Zde si dáváme v restauraci výborný oběd a poslední české točené. Z Volyně překonáváme Šumavu přes hraniční přechod Strážný. Fronta aut na odbavení není příliš velká a tak se zde zdržíme pouhých 10 minut. Čeká nás průjezd Bavorskem. U Deggendorfu najíždíme na dálnici a přes Mnichov jedeme k Bodamskému jezeru. Díky zrušení vnitřních hranic EU vjíždíme do Rakouska bez zastavení až do města Dornbirn, kde spíme v kempu. Máme za sebou 820 km a již se těšíme na zítřejší průjezd Švýcarskem (asi 300 km).

2) Neděle – 17.8.

V ranních hodinách za městem Feldkirch přijíždíme k hranicím Lichtenštejnska. Zde nás čeká poslední hraniční kontrola na naší cestě (bez fronty a bez čekání). Po průjezdu tímto mini-státečkem konečně vjíždíme do Švýcarska. Je krásné počasí a my překonáváme první výrazné alpské sedlo Oberalppas (2044 m). Sjíždíme do Andermattu a opět stoupáme na sedlo Furkapas (2431 m). Je to druhé nejvyšší sjízdné horské sedlo ve Švýcarsku.

Nabranou výšku využíváme ke krátké aklimatizační túře na Kleine Furkahorn (3026 m). Za 2 hodiny výstupu stojíme u vrcholového kříže a obdivujeme okolní zaledněné vrcholy. Hluboko pod námi se plazí ledovec Rhôneletscher. Sestupujeme stejnou cestou k autům.

Kousek za sedlem zastavujeme u hotelu Belvedere. Je zde vyhlídka na spodní část ledovce Rhôneletscher a řeku Rhône, která vytéká z ledovce velkým vodopádem. Byl jsem zde před 5 lety a odhaduji, že za tu dobu ubylo díky globálnímu oteplení dobrých 5 metrů vrstvy ledu. Sjíždíme do města Brig a večer za bouřky přijíždíme do Täsche. Zde se rozhodujeme pro pěknější a útulnější kemp u Randy. Mezi bouřkami stavíme stany. Zde budeme pobývat až do soboty.

3) Pondělí – 18.8.

Ráno se probouzíme za pěkného počasí, a proto se rozhodujeme pro výstup na čtyřtisícovku Breithorn. V recepci kempu kupujeme zpáteční lístek na lanovku na Kleine Matterhorn za 62 CHF (1 CHF=21 Kč). I tak je to výhodná cena, protože ve stanici lanovky stojí lístek 78 CHF. Z kempu odjíždíme taxíkem (6 CHF za osobu) do 7 km vzdáleného Zermattu. Autem se dá dojet pouze 2 km do Täsche, kde je obrovské parkoviště. Odtud do Zermattu pouze zubačkou (7.60 CHF), taxíkem (6 CHF) nebo pěšky.

V Zermattu vedou naše první kroky do informačního centra, kde je podrobná předpověď počasí. Zjišťujeme, že dnes mají být bouřky, ale zítra bude jasno. Výstup na Breithorn odkládáme na zítra. Skupina čtyř nejzdatnějších se rozhoduje o zítřejším výstupu na Matterhorn. Proto se vrací zpět do kempu pro potřebný horolezecký materiál. Ostatní vyráží směr chaty Hörnlihütte (3260 m), která leží při úpatí Matterhornu. Ještě před polednem začíná první bouřka. K chatě dorazí jen Vlastík F. a Aleš S. Ostatní to za deště otáčejí dříve a sestupují. Mezitím Matterhorn v bouřkách dostává nové příděly sněhu. Sníh leží od výšky 3400 m. Za těchto podmínek je výstup velice nebezpečný, proto se čtyřčlenná skupina rozhoduje výstup odložit. Odpoledne se všichni setkáváme v kempu a

zjišťujeme, že je tu několik dalších aut z naší republiky a autobus z Bratislavy.

4) Úterý – 19.8.

Ráno vyrážíme taxíkem do Zermattu. Zde se loučíme s Mírou D, který již byl na Breithornu v minulosti. Pro dnešek plánuje túru na chatu Hörnlihütte a zpět. Fotíme a filmujeme vysněžený Matterhorn s modrou oblohou v pozadí. Lanovkou se necháváme vyvézt (se dvěma přestupy) na Kleine Matterhorn (3820 m). S přibývajícím výškou obdivujeme panorama okolních čtyřtisícovek. Tahle nejvýše položená lanovka v Evropě nás za 23 minut vyvezla do království ledu a sněhu. Lyžuje se zde po celé léto na upravených sjezdovkách. Na ledovci vytváříme 2 lanová družstva (6 lidí + 5 lidí) a vyrážíme na Breithorn (4165 m).

Tento vrchol je hojně zdoláván, čehož jsme také svědky. Výstup není technicky těžký. Na několika místech přesto hrozí pád do ledovcové trhliny – proto jsme navázaní na lano. V závěru výstupu jde za mnou dokonce pes. Za 2 hodiny jsme všichni na vrcholu. Je krásné počasí s dalekou viditelností. Vidíme i 100 km vzdálený Mont Blanc. Zaledněný masív Monte Rosy (druhá nejvyšší hora Evropy) je „na dosah ruky“. O vyfocení kompletního družstva na vrcholu žádám anglicky jednoho přicházejícího alpinistu. Odpovídá správně po moravsky: „Tož já vás teda bliknu“. Byl to horolezec z Frýdku-Místku.

Po sestupu navštěvujeme u horní stanice lanovky Ledový palác. Je to několik místností vyhloubených v ledovci. Jsou zde sochy vyřezané z ledu a výstava vína s ochutnávkou každý pátek. Vstup zdarma. V kabině lanovky (kapacita 100 osob) jede s námi skupinka sjezdařů. Jedna tvář se nám zdá povědomá. Po zaslechnutí temperamentní italštiny jsme si jisti, je to slavný Alberto Tomba.

Večer v kempu bilancujeme dnešní úspěšný den. Osm členů z naší výpravy stanulo poprvé na čtyřtisícovce. Oslavný večírek může začít.

5) Středa – 20.8.

Dnešní předpověď slibuje odpolední bouřky, proto podnikáme odpočinkovou túru. Čtyři z nás jdou na prohlídku Zermattu, ostatní vyjíždí mikrobusem do osady Täschalp (2214 m). Odsud jdeme po traverzové, pohodlné cestě na Sunnegu (2288 m). Cesta vede na horní hranici lesa a jsou z ní ty nejkrásnější výhledy na Matterhorn. Okolo 10. hodiny se ale zahálí do mraků a po zbytek dne ho celý neuvidíme. Svačíme u krásného jezírka Leisee, které se nachází v těsné blízkosti stanice lanovky Sunnega. Někteří sestupují do Zermattu, ostatní se vrací zpět k mikrobusu v Täschalp. Večerní bouřka nás v kempu rychle zahání do stanů.

6) Čtvrtek – 21.8.

Při večerní bouřce napadl na Matterhornu opět nový sníh. Proto definitivně padá poslední pokus o výstup na tento majestátný kopec. Předpověď slibuje na dnešek polojasno a na zítra jasno. Rozhodujeme se pro zítřejší výstup na Alphubel (4206 m). Z tohoto důvodu je dnes do 16.00 hodin volno.

Tomáš B. a Venca K. jedou taxíkem do Zermattu a dále zubačkou (68 CHF) na Gornergrat (3131 m). Za 1,5 hod. výstupu lehkým hřebenem stojí na vrcholu Stockhorn (3532 m). Do kempu se vrací stejnou cestou. Ostatní využívají volno k prohlídce vesnice Randa.

Odpoledne vyjíždíme auty do osady Täschalp (2214 m). Pěší výstup k chatě Täschhütte (2701 m) nám trvá 1-1,5 hodiny. Zde budeme spát (28CHF za nocleh) až do 3.30 hod., kdy je centrální budíček.

7) Pátek – 22.8.

Devět členů naší výpravy vyráží ve 4.10 hodin do tmy, společně s dalšími skupinkami alpinistů z celé Evropy (asi 30 lidí). Čelové svítilny nám pomáhají při hledání vyšlapané cesty. Pozorujeme rudě zářící Mars, který je v tyto dny nejbližší k naší planetě. K ledovci (ve výšce 3200 m) přicházíme ještě za šera. Obouváme mačky (stoupací železa) a vytváříme dvě lanová družstva. Ve výšce 3500 m nás zastihuje svítání. Následujících 10 minut patří k těm zážitkům, na které nikdy nezapomeneme. Okolní ledovcové štíty mění každou minutou své fantastické zbarvení v záři vycházejícího slunce. Tohle je ta chvíle, kdy jsou hory nejkrásnější. V sedle Alphubeljoch (3782 m) překonáváme několik nebezpečně zasněžených trhlin. První družstvo vystupuje strmým, ale kratším jihovýchodním hřebenem a na vrcholu jsou v 9 hodin. Druhé družstvo východním ledovcovým svahem vystupuje v 10 hodin na vrchol Alphubel (4206 m).

Je jasno a vynikající viditelnost. Opět vidíme vzdálený Mont Blanc. Při sestupu jsme v sedle svědky propadnutí do trhliny. Druhá členka irského lanového družstva se propadá, ale pád ostatní rychle zachytí. Za 5 minut je společnými silami vytažena zpět na ledovec. Již na první pohled je tahle Irka drsná horalka (včera večer v restauraci chaty byla nejživější postavíčkou). Po chvilkovém vydýchání pokračuje neotřesená a v pohodě v sestupu. K chatě přicházíme mezi 13 –14 hodinou.

Na ledovcové túry se vychází velmi brzy z důvodu včasného návratu. V odpoledních hodinách je ledovec měkčí a sníh rozbředlý, a proto hrozí zvýšené nebezpečí propadnutí do ledovcové trhliny. Zbývající tři členové naší výpravy dnes vstávají později a za denního světla jdou k ledovci a zpět. U aut v osadě Täschalp se scházíme a jedeme do kempu. Sympatickému „kempnému“ platíme účet za náš pobyt (asi 10 CHF za osobu/noc). Večer u plechovkového Zubříka probíráme zážitky za uplynulý týden v tomto krásném koutu Alp.

8) Sobota – 23.8.

Odjíždíme z Randy stejnou trasou jakou jsme v neděli přijeli. Je vynikající viditelnost, a proto zastavujeme u hotelu Belvedere pod sedlem Furkapas. V dále vidíme dokonce vršek samotného Matterhornu. V Andermattu odbočujeme na sever do soutěsky Schöllenschlucht. Zde, v těsné blízkosti Suvorovova památníku, začíná zajištěná cesta Diavolo, na kterou se chystáme.

Zajištěná cesta je vlastně „cesta“ ve skalní stěně opatřená ocelovým lanem (na sebejistění) a v nejtěžších místech jsou ocelové kramle, popř. žebříky. Tomáš B. a Věra V. přejíždí auty ke stanici zubačky nad Andermattem, kam my sestoupíme. Zajištěná cesta je krásná, není technicky těžká a jsou z ní „letecké“ pohledy do 400 m hlubokého kaňonu. Za 2 hodiny jsme u aut, kde si v místní restauraci dáváme poslední švýcarské točené pivo (5 CHF).

Auty pokračujeme přes Oberalppas, Chur a Lichtenštejnsko do kempu v rakouském Dornbirnu. Oslavu narozenin jednoho z nás spojujeme s rozlučkovým večírkem.

9) Neděle – 24.8.

Ráno pokračujeme známou cestou přes Mnichov, hraniční přechod Strážný (čekání asi 20 minut – Němci jedou na levný oběd) do Volyně. V osvědčené restauraci si dáváme český oběd a pivo. Přes Písek a Humpolec přijíždíme do Přerova okolo 17. hodiny.

Turistické mapy a knižní průvodce na tuto akci zakoupila cestovní kancelář MAJÁK TOP s.r.o. Dostatečný pitný režim všech alpinistů sponzoroval pivovar ZUBR.

Jiří Balcárek ml.

Z této akce je pořízen videozáznam v délce trvání 1,5 hodiny. Promítání tohoto videa na velkoplošnou obrazovku bude v salonku restaurace Pivovar (zadní místnost) dne [\(termín dle zveřejnění článku\)](#) v 19.00 hodin. Srdečně tímto zveme všechny zájemce z řad široké veřejnosti.